

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โครงสร้างพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ คือ ปัจจัย 4 อันได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค หากขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งก็จะทำให้คุณภาพชีวิตไม่สมบูรณ์ จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้เกิดประเด็นที่น่าสนใจแก่ผู้ที่มองเห็นโอกาสในการเลือกประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งธุรกิจหนึ่งที่สามารถทำกำไรได้ดีเมื่อเทียบกับธุรกิจอื่นๆ และเป็นธุรกิจที่ผู้ประกอบการให้ความสนใจอย่างมาก ก็คือธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น การจัดสรรที่ดิน บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ทาวน์เฮาส์ อาคารพาณิชย์ คอนโดมิเนียม ฯลฯ

การวิวัฒนาการของตลาดที่อยู่อาศัย ได้มีวิวัฒนาการจากการรับก่อสร้างตามความต้องการผู้บริโภคในยุคแรก จากนั้นได้พัฒนาไปสู่การสร้างบ้านแบบจัดสรร (Housing Subdivision) ซึ่งขยายการก่อสร้างบ้านเดี่ยวจากในเมืองไปสู่ชานเมือง แต่เมื่อเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันส่งผลทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว อำนาจการซื้อของประชาชนลดลง ทำให้ผู้ประกอบการเปลี่ยนแบบการก่อสร้างบ้านเดี่ยวมาสร้างบ้านแบบทาวน์เฮาส์ ซึ่งมีราคาไม่สูงมาก อยู่ใจกลางเมืองเพื่อความสะดวกในการและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง นอกจากนั้นเมื่อราคาที่ดินในเมืองมีราคาสูงขึ้น ประกอบกับมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการก่อสร้างอาคารสูงมาใช้ รูปแบบที่อยู่อาศัยในตัวเมืองจึงเปลี่ยนเป็นคอนโดมิเนียม อีกทั้งโครงสร้างตลาดที่อยู่อาศัย เป็นแบบแข่งขันกึ่งผูกขาด (monopolistic competition) กล่าวคือ แม้ว่าจะมีผู้ประกอบการมากมายสามารถเข้าออกจากตลาดที่อยู่อาศัยได้อย่างสะดวก แต่มีจำนวนผู้ประกอบการรายใหญ่ ที่มีส่วนแบ่งการตลาดอยู่มากกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าตลาด มีเพียงร้อยละ 5 ของจำนวนบริษัททั้งหมด (ซึ่งมีประมาณ 1,700 ราย) นอกจากนี้ ตลาดที่อยู่อาศัยยังมีลักษณะของการแข่งขันกันสูง รูปแบบบ้านมีความแตกต่างกัน (นิพนธ์ พัวพงศกร และ ณรงค์ ชวนใช้ : 2542)

ตาราง 1.1 ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล (แสดงจำนวนหน่วย)

พ.ศ.	ก.ท.ม.	%ขยายตัว	ปริมณฑล	%ขยายตัว	รวม	%ขยายตัว
2538	89,476	-	98,377	-	178,853	-
2539	105,912	18	70,704	-21	176,616	-1
2540	90,673	-14	57,958	-18	148,631	-16
2541	36,295	-60	30,759	-47	67,054	-55
2542	16,581	-54	12,448	-60	29,029	-57
2543	17,795	7	15,279	23	33,074	14
2544	18,803	6	15,177	-1	33,980	3
2545	23,195	23	13,987	-8	37,182	9
2546	30,969	34	25,116	80	56,085	51
2547	42,886	38	26,164	4	69,050	23

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (2548)

จากตารางจะเห็นว่าจำนวนที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลในปีพ.ศ. 2538-2539 มีจำนวนมากที่สุดคือกรุงเทพฯ พ.ศ.2539 มีจำนวน 105,912 หน่วยและปริมณฑล พ.ศ.2538 มีจำนวน 98,377 หน่วย เป็นผลมาจากมีการเปิดเสรีทางการเงิน โดยเฉพาะการกู้ผ่านบริษัทพิเศษหรือ BIBF(Bangkok International Banking Facilities) จึงเกิดการกู้เงินจากต่างประเทศมากขึ้น เพราะมีอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าสถาบันการเงินในประเทศ หลายกลุ่มธุรกิจมีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศทั้งผ่านและไม่ผ่าน BIBF มีมูลค่ารวมสูงถึง 63,342 ล้านดอลลาร์โดยภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการกู้ยืม 3,745 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นร้อยละ 5.91 ของยอดเงินกู้ต่างประเทศทั้งหมด (ธนาคารแห่งประเทศไทย:1997) เงินที่ได้กู้ยืมมาเหล่านี้ผู้ประกอบการจะนำมาซื้อที่ดินสะสมและขยายการลงทุน โดยเฉพาะในตลาดที่อยู่อาศัย ทำให้มีจำนวนบ้านเปิดขายจำนวนมาก เป็นช่วงที่ธุรกิจที่ดินและอสังหาริมทรัพย์เติบโตอย่างมาก มีการขึ้นราคาและเก็งกำไร ราคาที่ดินมีการปรับตั้งเพิ่มสูงขึ้นหลายเท่า ประชาชนในพื้นที่ต่างก็ได้รับผลกระทบจากการซื้อขายที่ดินและได้มีการกระจายไปสู่ธุรกิจสินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆ ส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ภาครัฐจึงมีมาตรการในการควบคุมอัตราดอกเบี้ย เพื่อลดการเก็งกำไรของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดยมีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น

ในปี พ.ศ. 2540-2542 เกิดวิกฤติเศรษฐกิจ จำนวนที่อยู่อาศัยทั้งในกรุงเทพและปริมณฑล ลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 148,631 หน่วยในพ.ศ. 2540 เป็น 67,054 และ 29,029 ในพ.ศ.2541 - 2542 ตามลำดับ ทำให้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศเข้าสู่ภาวะถดถอย ธุรกิจปิดกิจการหรือประสบภาวะขาดทุนทำให้เกิดการเลิกจ้างงาน ผู้ซื้อที่อยู่อาศัยขาดรายได้จนไม่สามารถผ่อนชำระเงินงวดกับสถาบันการเงินได้ ส่งผลให้สถาบันการเงินมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ NPL (Non Performing Loan) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หดตัวอย่างรุนแรง ผู้ประกอบการบ้านจัดสรรต่างชะลอการลงทุนหรือล้มเลิกกิจการไปเป็นจำนวนมาก จนปัจจุบันคาดว่า มีผู้ประกอบการเหลือประมาณ 400 ราย จากกว่า 2,000 รายในช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ (จรินทร์ พงษ์เย็น: 2544) การหดตัวอย่างรุนแรงของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ส่งผลโดยตรงต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ

ปี พ.ศ.2543 จำนวนที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่มีเปอร์เซ็นต์การขยายตัวที่แตกต่างกัน คือ ในเขตกรุงเทพมหานครมีการขยายตัวร้อยละ 7 ส่วนในเขตปริมณฑลมีการขยายตัวร้อยละ 23

ปี พ.ศ. 2544 -2545 รัฐบาลได้ออกมาตรการต่าง ๆ ในการสนับสนุนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ อาทิ การลดค่าธรรมเนียมการโอนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์จากร้อยละ 2 เหลือ 0.01 การลดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์จากร้อยละ 1 เหลือ 0.01 และการลดค่าภาษีธุรกิจเฉพาะจากร้อยละ 3.3 เหลือ 0.11 เป็นต้น ขณะเดียวกันสถาบันการเงินต่างก็เสนอบริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยอัตราดอกเบี้ยต่ำจูงใจให้ประชาชนสนใจซื้อบ้านมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจนี้ฟื้นตัวขึ้นและเติบโตอย่างรวดเร็ว(พิรภัทร์ศรีไพบุลย์ผลิน:2547)

ปี พ.ศ.2546 เรียกว่าเป็นปี “มหัศจรรย์อสังหาริมทรัพย์” ธุรกิจบ้านจัดสรรฟื้นตัวขึ้นอย่างเด่นชัด มีการขยายตัวของที่อยู่อาศัยในกรุงเทพและปริมณฑลสูงถึงร้อยละ 51 เพราะบริษัทพัฒนาที่ดินเกือบทุกรายสามารถทำยอดขายได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก มีอัตราการเติบโตร้อยละ 30 – 40 โดยเฉลี่ย โดยเฉพาะในช่วงปลายปีที่มีความชัดเจนมากขึ้นว่ารัฐบาลจะไม่ต่ออายุมาตรการลดหย่อนภาษีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จะสิ้นสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2546 ส่งผลให้ผู้ซื้อบ้านต่างเร่งการโอนและจดทะเบียนที่อยู่อาศัยให้เสร็จสิ้น ทำให้ตลอดปี 2546 ปริมาณที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและจดทะเบียนเพิ่มในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ปี พ.ศ. 2547 ตลาดบ้านจัดสรรยังคงมีแนวโน้มเติบโต แต่อาจจะชะลอตัวจากปีก่อนเล็กน้อย โดยมีสาเหตุจากการสิ้นสุดของมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ในเรื่องภาษีและค่าธรรมเนียมการโอนของรัฐบาลเมื่อปลายปี 2546 พร้อมกับเหตุการณ์ก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปัญหาการปรับราคาของวัสดุก่อสร้าง ปัญหาราคาน้ำมัน

การขาดแคลนแรงงาน การประกาศใช้บัญชีประเมินราคาที่ดินใหม่ และการประกาศใช้ผังเมืองรวม กรุงเทพมหานครฉบับใหม่ในกลางปี 2547 เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ ราคาบ้านโดยเฉลี่ยขยับสูงขึ้น ประมาณร้อยละ 5 – 10

ปี พ.ศ. 2548 ตลาดอสังหาริมทรัพย์ยังคงขยายตัว โดยตลาดมีกำลังซื้อที่มีความต้องการจริงเท่านั้น ตลาดเก็งกำไรลดลง มีผู้ประกอบการที่เป็นมืออาชีพเท่านั้น ไม่มีผู้ประกอบการรายเล็กมากนัก เป็นผลมาจากมาตรการคุมเข้มสินเชื่อโครงการที่อยู่อาศัยของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยธุรกิจบ้านสร้างเองและอาคารชุดมีการเติบโตต่อเนื่อง ขณะที่ธุรกิจบ้านจัดสรรหดตัวลง เนื่องจากความต้องการบ้านจัดสรรราคาสูงเริ่มลดน้อยลง อย่างไรก็ตามความต้องการบ้านจัดสรรราคากลางเริ่มมีมากขึ้น ผู้ประกอบการจึงมีการสร้างทาวน์เฮ้าส์ในเมือง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อที่ต้องการที่อยู่อาศัยใกล้แหล่งทำงาน ในยุคราคาน้ำมันแพง ทำให้บ้านระดับราคา 7 ล้านบาทขึ้นไปเกิดการชะลอตัว คอนโดมิเนียมกลางเมืองราคาไม่เกิน 2 ล้านบาทและบ้านเดี่ยวราคาไม่เกิน 3 ล้านบาท ขายได้ดี มีความต้องการต่อเนื่อง โดยบ้านเดี่ยวเป็นที่อยู่อาศัยที่มีความนิยมนวมทั้งมีความต้องการของผู้บริโภคสูงสุด

ปี พ.ศ. 2549 มีการคาดการณ์ว่าราคาที่อยู่อาศัยจะปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นอีกร้อยละ 10 จากต้นทุนการก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ อาทิ อัตราดอกเบี้ยขาขึ้น อัตราเงินเฟ้อราคาน้ำมัน และGDPของประเทศ ส่งผลให้ความสามารถในการซื้ออสังหาริมทรัพย์ชะลอตัวลง ผู้บริโภคบางส่วนเปลี่ยนพฤติกรรมในการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ ทำให้ผู้ประกอบการรายใหญ่ต้องปรับกลยุทธ์การตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อมากขึ้น โดยบ้านจะมีขนาดเล็กลงและราคาต่ำลง และมีปัจจัยสนับสนุน คือ

1. นโยบายรัฐบาลที่ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ซื้อบ้านที่เป็นบุคคลธรรมดาสามารถนำดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริงไม่เกิน 50,000 บาท

2. โครงการพัฒนาเครือข่ายคมนาคมในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เช่น รถไฟฟ้า ทำให้มีการขยายพื้นที่เพื่ออยู่อาศัยในรูปแบบบ้านจัดสรรได้มากขึ้น (ธนาคารกรุงไทย: 2549)

ลักษณะการดำเนินงานของโครงการจัดสรรหรือผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ก่อนหน้านี้ดำเนินการโดย ธนาคารพาณิชย์ โดยจะเห็นได้ว่าธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งต่างมีโครงการจัดสรรเป็นของตนเอง อาทิ ธนาคารกรุงศรีอยุธยามีการลงทุนในโครงการเสนาไนเวศน์ ธนาคารกรุงเทพฯให้การสนับสนุนและร่วมทุนในโครงการ ช.อมรพันธ์และหมู่บ้านเคหะนคร ธนาคารกสิกรไทยมีโครงการชัยพฤกษ์ ย่านรามคำแหง ธนาคารนครหลวง มีโครงการเมืองทองไนเวศน์ เนื่องจากเหตุผลที่ว่าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จำเป็นต้องใช้ปริมาณเงินจำนวนมากและให้ผลตอบแทนสูง ทำให้ธนาคารพาณิชย์มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจได้ครบวงจร ตั้งแต่ขั้นตอนการปล่อยกู้ให้กับ

เจ้าของโครงการจนถึงขั้นตอนการปล่อยกู้รายย่อยให้กับลูกค้าโครงการแต่ผลจากการเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ในปัจจุบันเกิดปรากฏการณ์ทุนข้ามชาติรุกเข้าสู่ ภาคธุรกิจต่างๆ มากมาย ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ก็เช่นกัน เริ่มมีปริมาณเพิ่มขึ้นเมื่อ พ.ศ.2546 ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงกฎหมายของประเทศ โดยเฉพาะภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น การแก้ไขกฎหมายที่ดินเอื้อประโยชน์ให้คนต่างชาติที่มาลงทุนในประเทศ โดย (1) ยินยอมให้ชาวต่างชาติที่นำเงินมาลงทุนตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไปได้ถิ่นที่อยู่อาศัยถาวรในประเทศไทย (2) อนุญาตให้ชาวต่างชาติที่นำเงินมาลงทุนไม่ต่ำกว่า 25 ล้านบาท เพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจไทยสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่ (3) ผ่อนผันให้คนไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติมีสิทธิถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้ (4) แก้ไขพระราชบัญญัติคอนโดมิเนียมให้คนต่างด้าวซื้อห้องชุดที่ปลูกสร้างในพื้นที่ดินไม่เกิน 5 ไร่ได้ทั้งร้อยละ 100 ในช่วงระยะเวลา 5 ปี (5) แก้ไขพระราชบัญญัติการเข้าภายใต้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในประเด็นการเช่าบ้าน เช่าสำนักงาน จากเดิมจำกัดอยู่ที่ไม่เกิน 30 ปี ขยายเป็น 50 ปี โดยมีการต่อได้อีก 1 ครั้งเป็น 100 ปี เป็นต้น (จรินทร์ พงษ์เย็น: 2544) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสแก่กลุ่มนักลงทุนต่างชาติมากขึ้น โดยเฉพาะการรุกของกลุ่มทุนจากประเทศสิงคโปร์ที่อาศัยเทคโนโลยีและความชำนาญในการพัฒนาอาคารสูงเน้นลูกค้ากลุ่มพรีเมียมเป็นหลัก เช่น บริษัท แลนด์แอนด์เฮาส์ (มหาชน) กับกลุ่ม GIC (Government of Singapore Investment Corporation) กลุ่มกฤษดานครกับกลุ่มเคปเปลแลนด์ ที.ซี.ซี. แคปิตอลแลนด์ของนายเจริญ ศิริวัฒน์ภักดี กับแคปิตอลแลนด์ ซึ่งการนำพันธมิตรข้ามชาติเข้ามาถือหุ้นของผู้ประกอบการรายใหญ่ในประเทศไทยเพื่อหวังเพิ่มศักยภาพเรื่องฐานการเงินและเทคโนโลยีใหม่ๆ ถือเป็นการเพิ่มการแข่งขันของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่ในตลาดโลกโดยเฉพาะเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของผู้ประกอบการไทย

อย่างไรก็ตาม จุดที่น่าสนใจของการประกอบการอสังหาริมทรัพย์ ก็คือ โครงการเมกะโปรเจกต์ที่เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทำให้มีการบริโภคสินค้าในหมวดก่อสร้าง โดยเฉพาะโครงการรถไฟฟ้า และ housing project ต่างๆ ของรัฐบาล ตัวอย่างเช่น โครงการบ้านเอื้ออาทรโครงการบ้านมั่นคง โครงการบ้านธนารักษ์และโครงการ บ้าน Knock Down และนโยบายที่อยู่อาศัยของรัฐบาลในปัจจุบันเรื่องการส่งเสริมตลาดบ้านใหม่ในระดับกลางและระดับบน ซึ่งตลาดนี้จะให้ผู้ประกอบการมืออาชีพเป็นผู้จัดทำ เพราะเอกชนมีบทบาทหลักในการพัฒนาที่อยู่อาศัยในแนวราบที่เป็นจุดแข็งของดีเวลลอปเปอร์ไทยส่วนใหญ่ มีทั้งบ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์และคอนโดมิเนียม โดยเอกชนจะทำเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เจาะกลุ่มผู้มีรายได้ปานกลาง – สูง รายได้ต่อหน่วยสูง จำนวนต่อหน่วยไม่มากนัก ขณะที่รัฐบาลโดยการเคหะแห่งประทศไทยเป็นหน่วยงานภาครัฐจะดูแลตลาดผู้มีรายได้น้อยเป็นหลักและจะทำทั่วประเทศไทย

ดังนั้น จะเห็นว่า ตลาดระดับบนเป็นตลาดของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีการร่วมทุนกับบริษัทข้ามชาติ มีการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ส่วนตลาดระดับล่างเป็นของรัฐบาลที่ต้องการเพิ่มสวัสดิการทางสังคมให้แก่ประชาชน รวมทั้งความต้องการอสังหาริมทรัพย์ของผู้บริโภคในปัจจุบันคือ อสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาปานกลาง โดยเฉพาะบ้านเดี่ยวและคอนโดมิเนียมกลางเมือง ที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกซื้อที่อยู่อาศัยในทำเลกรุงเทพมหานคร นนทบุรี นครปฐม ปทุมธานี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ตามลำดับ เนื่องจากการกระจายตัวในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นผลโดยตรงจากพรบ.ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร ที่เอื้ออำนวยให้ผู้ประกอบการสามารถสร้างที่อยู่อาศัยประเภทต่าง ๆ ในพื้นที่ที่กำหนดไว้ได้ จึงเป็นช่องทางการลงทุนของผู้ประกอบการรายย่อยในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ราคาปานกลาง ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แต่ทั้งนี้ก็มีประเด็นปัญหาที่ต้องคำนึงถึงคือ ภาวะสินค้าล้นตลาด ซึ่งมาจากการประมาณทางการตลาดที่ผิดพลาด การคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจที่ไม่ถูกต้อง รวมไปถึงการพัฒนาการออกและการเลือกทำเลของสินค้าที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ซื้อ มาตรการของภาครัฐ รวมทั้งการขาดกำลังซื้อของผู้บริโภคซึ่งมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ขณะเดียวกันผู้ประกอบการในบางส่วนก็ไม่มีวางแผนรองรับธุรกิจ ซึ่งสาเหตุหลักของเกิดปัญหาก็คือ การขาดข้อมูลทางการตลาดในการวางแผนการตลาดที่ดี ดังนั้นในการพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องทราบข้อมูลรายละเอียดของสถานการณ์ปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร มีสินค้าในตลาดจำนวนเท่าไร มีราคาขายในช่วงระดับราคาไหนมากที่สุด ช่วงราคาใดที่ขายได้ดี มีสินค้าคงเหลืออยู่ในตลาดเท่าใด บริเวณไหนที่ตลาดยังมีช่องว่างอยู่ รวมถึงจะต้องทราบถึงข้อมูลรายละเอียดของผู้บริโภคว่าต้องการสินค้าชนิดไหน มีปัจจัยในการเลือกซื้ออะไรบ้าง พฤติกรรมในการซื้อเป็นลักษณะใด มีปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการซื้ออย่างไร เพื่อให้เกิดความพร้อมมากขึ้น เพราะการที่จะสร้างมูลค่า (value) ของสินค้าที่ดีนั้นจะต้องตรงตามความต้องการของผู้บริโภคเท่านั้นจึงจะเกิดมูลค่าเพิ่ม (value added) รวมทั้งเป็นการลดความเสี่ยงในการประกอบการด้วย

ในการศึกษาครั้งนี้ จึงเป็นการศึกษาถึงข้อมูลทั่วไปของความต้องการบ้านจัดสรร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อบ้านจัดสรรในจังหวัดนนทบุรี ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ซื้อบ้านจัดสรรประสบ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างเหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้ซื้อบ้านจัดสรรในจังหวัดนนทบุรี

ลักษณะทั่วไปของจังหวัดนนทบุรี

พื้นที่ : ประมาณ 622.303 ตารางกิโลเมตร หรือ 388,939 ไร่

ทิศเหนือ ติดจังหวัดปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา

ทิศใต้ ติดจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ทิศตะวันออก ติดจังหวัดกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่เขตดุสิต เขตบางเขน ไปจนจรดจังหวัดปทุมธานี

ทิศตะวันตก ติดจังหวัดนครปฐม

แบ่งเขตการปกครอง 6 อำเภอ :

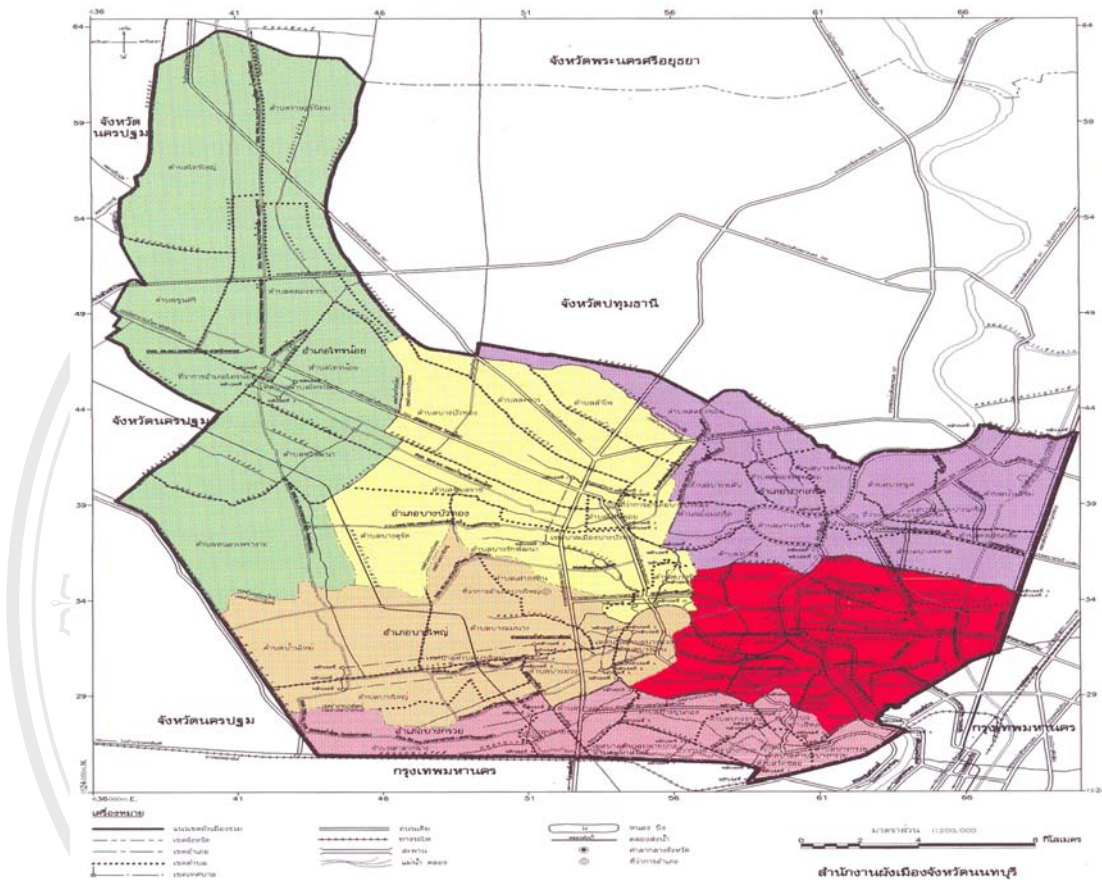
1. อำเภอเมือง นนทบุรี
2. อำเภอปากเกร็ด
3. อำเภอบางกรวย
4. อำเภอบางใหญ่
5. อำเภอบางบัวทอง
6. อำเภอไทรน้อย

ตาราง 1.2 จำนวนประชากรในจังหวัดนนทบุรี

พ.ศ.	จำนวน (คน)	% ขยายตัว
2537	740,565	-
2538	754,627	1.90
2539	783,584	3.84
2540	800,741	2.19
2541	826,464	3.21
2542	839,029	1.52
2543	859,607	2.45
2544	884,077	2.85
2545	905,197	2.39
2546	924,890	2.18
2547	942,292	1.88
จำนวนเปลี่ยนแปลงปี 2537-2547	201,727	27.24
จำนวนขยายตัวเฉลี่ยต่อปี	18,339	2.48

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (2548)

ภาพ 1.1 แผนที่จังหวัดนนทบุรี

ที่มา : สำนักงานจังหวัดนนทบุรี (2549)

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของความต้องการบ้านจัดสรรในจังหวัดนนทบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านจัดสรรในจังหวัดนนทบุรี

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจบ้านจัดสรร ในจังหวัดนนทบุรี

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1.3.1 ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อบ้านจัดสรรในจังหวัดนนทบุรี

1.3.2 เป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการในการตอบสนองการสร้างบ้านจัดสรรตามความต้องการของผู้ซื้อในจังหวัดนนทบุรี

1.3.3 ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวได้ทันกับสถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงในปัจจุบัน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาข้อมูลทั่วไปของความต้องการบ้านจัดสรร ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อบ้านจัดสรร รวมทั้งปัญหาหรืออุปสรรคที่ผู้บริโภคพบจากการซื้อบ้านจัดสรร ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าของโครงการและผู้ซื้อบ้านจัดสรรในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (specific sampling) จากประชากรที่อาศัยในจังหวัดนนทบุรีและถ่วงน้ำหนักตามจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ

การคำนวณจำนวนตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N = Population

N = Sample size

E = error ที่ยอมรับได้

จะได้

$$n = \frac{942292}{1 + 942292(0.05)^2} = 399.83$$

ตาราง 1.3 จำนวนการสุ่มตัวอย่างประชากรในจังหวัดนนทบุรี

อำเภอ	ประชากร	ร้อยละ	ตัวอย่าง	การสุ่มตัวอย่าง
เมือง	344,278	38.0334888	152.134	152
บางกรวย	85,726	9.47042467	37.8817	38
บางใหญ่	67,353	7.44070075	29.7628	30
บางบัวทอง	167,610	18.5164113	74.06565	74
ไทรน้อย	46,161	5.09955292	20.39821	20
ปากเกร็ด	194,033	21.4354444	85.74178	86
นนทบุรี	905,197	100	400	400

ที่มา : จากการคำนวณ

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ร้อยละ ความถี่ และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยวิธีการวัดระดับความสำคัญจากค่าคะแนนเฉลี่ย (Weight Mean Score) ของ ตัวแปร 5 ระดับ โดยใช้หลักของ Likert Scales กำหนดคะแนนแต่ละระดับ มากที่สุด(5) มาก (4) ปานกลาง(3) น้อย(2) น้อยที่สุด(1) ตามลำดับ การคำนวณน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย (Weight Mean Score :WMS) ของตัวแปรดังนี้

$$WMS = \frac{5f_1 + 4f_2 + 4f_3 + 4f_4 + 1f_5}{TNR}$$

เมื่อ	WMS	=	ค่าน้ำหนักเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูล
	f_1	=	จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่า “มากที่สุด”
	f_2	=	จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่า “มาก”
	f_3	=	จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่า “ปานกลาง”
	f_4	=	จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่า “น้อย”
	f_5	=	จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่า “น้อยที่สุด”
	TNR	=	จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด (Total Number Rating)

โดยการแปรความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง “มากที่สุด”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง “มาก”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง “ปานกลาง”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง “น้อย”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง “น้อยที่สุด”

1.5 นิยามศัพท์

ที่อยู่อาศัย หมายถึงบ้านจัดสรรหรือบ้านที่จัดสร้างขึ้นโดยภาคเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายหรือให้เช่าซื้อ

บ้านจัดสรร หมายถึงบ้านเดี่ยว บ้านแฝด และบ้านแถว

บ้านเดี่ยว หมายถึงบ้านที่ปลูกเพียงหลังเดียวบนเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยรูปแบบจะแตกต่างกันตามแต่ที่แต่ละโครงการจะกำหนด

บ้านแฝด หมายถึงบ้านสองหลังที่สร้างขึ้นติดกัน โดยมีรูปแบบคล้ายคลึงกันกับบ้านเดี่ยว แต่จะมีผนังคั่นหนึ่งติดกันซึ่งแต่ละหลังจะมีเนื้อที่ว่ารอบตัวบ้านเพียง 3 ด้าน

ทาวน์เฮาส์หรือบ้านแถว หมายถึงบ้านที่สร้างติดกันเป็นแถว โดยมีผนังเหลืออยู่เพียง ด้านหน้าและด้านหลังเท่านั้น รูปแบบจะดูเหมือนอาคารพาณิชย์ผสมกับบ้านเดี่ยว แต่จะน่าอยู่อาศัย กว่าอาคารพาณิชย์ เพราะมีการตกแต่งอาคารให้ดูเหมือนกับบ้านพักอาศัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved